

**Svar på interpellation 2015-47 av Michel Silvestri (MP)
angående ”ny” upphandling av insulinpumpar för diabetiker**

Michel Silvestri har ställt följande frågor:

1. *Hur ser den nya tidsplanen ut för upphandling av insulinpumpar och vilken typ av upphandling rör det sig om?*
2. *Hur ska upphandlingen av insulinpumpar, som är komplexa och tekniskt avancerade produkter kunna tillgodose olika diabetikers behov av insulinpumpar med olika egenskaper?*
3. *Hur ska sortimentsarbetet ske i samarbete med förskrivare och brukarorganisationer?*
4. *Vilka kategorier och kvalitetskriterier för olika insulinpumpar för de olika patienternas behov ska omfattas av ”90 procents-regeln”?*
5. *Kommer upphandlingen omfatta även expertstöd som leverantören ska kunna stötta vården med, inom ett område med snabb innovationstakt?*
6. *Innebär Kammarättens beslut att den tidigare funktionsupphandlingen (”Hjälpmedelcentralverksamhet för medicinteknisk apparatur (MAH) i hemmet i hela länet- objekt B”) måste göras om helt eller delvis utöver området insulinpumpar?*

Som svar vill jag anföra följande:

Stockholms läns landsting har sedan december 2013, då insulinpumparna övergick från Tandvårds- och läkemedelsförmånsverket till landstingen, tillhandahållit insulinpumpar till de personer som har diabetes. Det är samma insulinpumpar som personer med diabetes har tillgång till i övriga landet.

Den funktionsupphandling som gjordes 2012 blev överklagad och Kammarätten beslutade att upphandlingen för medicinteknisk apparatur i hemmet behövde göras om. En upphandling tar tid, och fram till dess att den nya upphandlingen är klar behöver vi säkerställa att de personer i länet som har behov av medicinsk apparatur i hemmet ska få denna hjälp.

Från och med den 1 september 2016 kommer alltså Hjälpmedel Stockholm, som driver hjälpmedelcentralverksamhet för medicinteknisk apparatur i hemmet på södra länsdelen, få uppdraget att driva MAH-verksamheten för hela länet. Hjälpmedel Stockholm har bland annat i uppdrag att upphandla insulinpumpar och professionen kommer att samarbeta i kravställningsarbetet. I ett sådant arbete är det alltid viktigt att de som kommer beröras av

hjälpmedlen har möjlighet att påverka, därför kommer det även ske samråd med brukarorganisationer och förskrivarna.

När det gäller vilka hjälpmedel som ska omfattas av 90-procentsregeln så är det redan så att alla hjälpmedel omfattas. Det innebär att förskrivarna ska förskriva från första-handsvalet i 90 procent av fallen. Om brukaren har ett behov som gör att första-handsvalet inte täcks kan förskrivaren förskriva från andrahandsalternativet eller även förskriva utanför kloka hjälpmedelslistan om brukaren har specifika behov som inte alls täcks av kloka hjälpmedelslistan. Det kommer även att finnas expertstöd till förskrivarna av hjälpmedel, detaljerna kring detta utreds.

Att kunna erbjuda de hjälpmedel patienterna behöver på ett enkelt och ändamålsenligt sätt är för oss som landsting centralt. Tyvärr har denna process på grund av överklaganden dragit ut på tiden och det är olyckligt. Men vårt uppdrag är att säkra tillgången på hjälpmedel till de patienter som så behöver, både utifrån valfrihet och patientsäkerhet.

Därmed anser jag interpellationen besvarad.

Ella Bohlin
Barn- och äldrelandstingsråd (KD)